

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de juliol del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions del procediment ordinari, amb número d'expedient 6000223/2017, en data 13.02.18, l'Hble. Tribunal de Batlles dictà Aute, la part dispositiva del qual va decidir:

“Primer.- No donar lloc a la petició de suspensió del present procediment per raó de prejudicialitat administrativa formulada per la representació processal dels Srs. J.J.L. i J.M.E.S., mitjançant escrit de data 22 de juny del 2.017.

Segon.- No donar lloc a la petició efectuada per la representació processal dels Srs. J.J.L. i J.M.E.S., mitjançant escrit de data 22 de juny del 2.017, consistent en que s'incorpori al present procediment, per corda fluixa, còpia del procediment administratiu de número 1000100/15, seguit a instància de la representació processal dels Srs. J.J.L. i J.M.E.S. contra el Sr. M.M.P.D., entre altres.

Tercer.- Reservar la decisió relativa a la imposició de les costes processals a la Sentència que posi fi al present procediment

Quart.- Notificar la present resolució judicial a les parts interessades”.

II.- La representació processal dels Srs. J.J.L. i J.M.E.S. va formular, en data de registre 15.05.18, recurs d’apel·lació contra el referit Aute dictat pel Tribunal de Batlles, Secció Civil, segons el qual i pels motius continguts demanava la revocació de la resolució d’instància en el sentit interessat en el cos del seu escrit, així com en l’escrit de prejudicialitat administrativa de data 22.06.17, amb expressa imposició en costes processals a la part apel·lada amb inclusió dels honoraris d’advocat i procurador d’ambdues instàncies.

Per escrit de contesta a les conclusions registrat en data 05.06.18, la representació processal del Sr. J.J.L. sol·licitava que es dictés la corresponent resolució desestimant íntegrament el recurs d’apel·lació confirmant l’Aute de data 13.02.18 fent especial condemna en costes judicials de segona instància, inclosos honoraris i de procurador, a la part apel·lant.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment ordinari, la part defenent Srs. J.J.L. i J.M.E.S. han aixecat la petició de suspensió del procediment per prejudicialitat administrativa. L’Aute impugnat la denega juntament amb una petició de prova documental.

Contra tal decisió s’alça la part que ha vist desestimada la seva petició.

II.- El recurs s’interposa contra una decisió de l’Hble. Tribunal de Batlles de no suspendre el procediment en curs per causa de prejudicialitat administrativa. Ja varem resoldre de manera definitiva en el nostre Aute de 24.10.17 (TJC-153/17) la controvèrsia sobre si en aquests casos de prejudicialitat administrativa o civil, es podia interposar recurs d’apel·lació contra la decisió de la instància. Dèiem el següent:

“I.- Abans d'entrar en l'estudi del recurs hem d'efectuar unes consideracions sobre la qüestió plantejada per la part apel·lada que en virtut de l'article 17 de l'annex II del Decret del 04-02-1986, l'Aute que no dóna lloc a la prejudicialitat penal, al no impossibilitar la continuació del judici, no podria ésser objecte d'apel·lació i que per tant no calia admetre a tràmit el present recurs.

És cert que el text regulador del procediment abreujat aprovat pel Decret del 04-02-1986 diu en el seu article 4 “El mateix procediment serà aplicable a les pretensions incidentals en tots els assumptes civil sense limitació de quantitat.” i en el seu article 17 que “Els autes recaiguts en les qüestions incidentals a que es refereix l'article 4 d'aquest Decret podran ser objecte de recurs d'apel·lació únicament quan la resolució recaiguda impossibiliti la continuació del procediment.”.

Donat que sembla que aquest principi no s'aplicaria d'igual manera per part dels Batlles quan es tracta de prejudicialitat, és necessari aclarir la qüestió.

Si bé existeixen resolucions antigues que han considerat que un Aute desestimant la prejudicialitat no impedeix la continuació del procediment i no pot per tant ser objecte d'apel·lació (veure Autes 164/07, 41/07 i 140/01), la jurisprudència més recent, però assentada, de la Sala és clarament d'admetre el recurs en contra de tal Aute (veure, entre altres, els Autes 45/09, 417/14, 144/2016, 171/15 i 481/15).

En efecte, tal com explicat de manera detallada en el nostre Aute TSJC-001/12 del 31-05-2012, les qüestions de prejudicialitat tenen una natura diferent de les excepcions processals.

Una petició de suspensió per prejudicialitat no és una excepció aixecada per a obtenir una sentència absolutòria sinó que és relativa a la resolució prèvia d'una qüestió de la qual depèn la decisió que s'ha de dictar. Així, les qüestions de prejudicialitat requereixen un pronunciament previ perquè tenen per efecte de suspendre la tramitació del procés, en quant les excepcions processals poden ser resoltes amb el fons.

Al respecte, cal afegir que tota resolució dictada en primera instància per un Batlle ha de poder ser objecte de recurs per davant d'un òrgan jurisdiccional superior. No és contrari a aquest principi el fet que un Aute que es pronuncia sobre una excepció processal desestimada no pugui ésser objecte d'apel·lació immediata pel fet que no impedeix la continuació del judici ja que es podrà sotmetre la qüestió al tribunal superior en el marc del recurs contra la sentència d'instància. Però, en

matèria de prejudicialitat és diferent puix el fet de denegar-la té com a conseqüència que el procediment s'haurà de dur a terme sense prendre en compte elements que es pretenen imprescindibles per a la resolució sense que una decisió contrària posterior de l'òrgan jurisdiccional superior pugui tenir efecte al respecte."

Recordada aquesta doctrina, hem d'entrar en el fons del recurs.

III.- La qüestió que planteja la part defenent consisteix en considerar que atès que hi ha un procediment administratiu contra la decisió del Col·legi d'Advocats de no sancionar al lletrat Sr. M.M.P.D. per haver defensat o aconsellat a les dues parts de manera conjunta en un moment determinat de l'any 1994 i ara és l'advocat defensor del Sr. J.J.L., podria haver incorregut -segons els defenents- en distintes infraccions disciplinàries "que l'inhabilitarien per actuar en judici en contra dels interessos" dels defenents.

Ja en un procés anterior entre les mateixes parts -en les quals també hi ha intervenir en segona instància el Sr. M.M.P.D. en defensa del Sr. J.J.L.-, es va suscitar la mateixa problemàtica a instància del seu germà J. La Sala ja es va pronunciar per Aute d'11.2.16 en que no era procedent acordar la suspensió del procediment per estar pendent la decisió del procediment administratiu perquè en res afectava a la decisió del plet civil.

I això mateix diem ara, però hi afegirem que aquest plet civil en el que ara ens trobem es resoldrà d'acord amb l'aplicació de la llei sobre les pretensions de les parts i d'acord amb el resultat de les proves lícitament obtingudes que siguin objecte de valoració pel Tribunal. En res afecta això l'actuació del lletrat Sr. M.M.P.D. perquè la sort del plet no estarà vinculada a la seva conducta professional anterior. Simplement en cas que resulti que la seva actuació professional en el plet anterior sigui susceptible de sanció disciplinària, podria resultar que fos objecte de nova revisió col·legial per l'actuació en el present plet si concorren les mateixes causes infractores. Però *a priori* no se'l pot apartar del procediment (que el que resultaria de suspendre's el procediment actual) només perquè hi ha un procediment administratiu destinat a deixar sense efecte la decisió col·legial i perjudicant

els interessos dels drets a la defensa i d'un procés sense dilacions indegudes que emparen als seus clients.

En conclusió, compartim plenament la decisió de l'Hble. Tribunal de Batlles i el recurs ha de ser desestimat.

IV.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de Sr. J.J.L. contra l'Aute de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 13 de febrer de 2018 que confirmem íntegrament. Imposem el pagament de les costes d'aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-